

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL E. S. 2017-12-15 PRAŠYMO**

2018 m. kovo 30 d. Nr. S-60 (7-255/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Vilmos Vildžiūnaitės
Ramutei Matkevičienei

sekretoriaujant
šalims nedalyvaujant

2018 m. vasario 27 d. posėdyje išnagrinėjusi E. S. (toliau – Pareiškėja) 2017-11-21 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija; centrinis mokesčių administratorius) 2017-10-19 suformuotos Žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos už 2017 metus dalies, kuria Pareiškėjai apskaičiuotas 81,18 Eur žemės mokestis už Žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos (toliau – Deklaracija) priedo 3 ir 5 punktuose nurodytus žemės sklypus, n u s t a t ė :

Inspekcija 2017-10-19 suformuota Žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracija už 2017 metus apskaičiavo Pareiškėjai iš viso 142 Eur žemės mokestį už 5 žemės sklypus, iš jų 59,77 Eur už 4,09 ha miškų ūkio paskirties žemės sklypą, esantį P k., R sen., T r. sav. (unikalus Nr.) (Deklaracijos priedo 3 punktas) ir 21,41 Eur už 1,15 ha miškų ūkio paskirties žemės sklypą, esantį Ž k., G sen., T r. sav. (unikalus Nr.) (Deklaracijos priedo 5 punktas). Deklaracijoje nurodyta žemės mokestį sumokėti iki 2017-11-15.

Nustatyta, jog Pareiškėja 2017-11-06 kreipėsi į Inspekciją dėl žemės mokesčio, apskaičiuoto už ginčo žemės sklypus Nr. 3 ir Nr. 5, nurodydama, jog šių žemės sklypų pagrindinė naudojimo paskirtis šiuo metu yra „miškų ūkio“ ir pateikė papildomus dokumentus, patvirtinančius, kad šie žemės sklypai nėra naudojami ūkininkauti, žemė nėra ariama, o šiuose žemės sklypuose auga miškas, todėl prašė perskaičiuoti žemės mokestį.

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos paklausimą, nurodė, jog, apskaičiuojant žemės mokestį, vadovaujamosi Žemės mokesčio įstatymu (toliau – ŽMI) bei Inspekcijos viršininko 2006-06-09 įsakymu Nr. VA-55 patvirtintomis Žemės mokesčio administravimo taisyklėmis (toliau – Taisyklės).

Inspekcija, paaiškinusi Pareiškėjai žemės mokesčio apskaičiavimo tvarką, nurodė, jog pagal Pareiškėjos pateiktus Nekilnojamojo turto registro (toliau – NTR) Centrinio duomenų banko išrašus ginčo žemės sklypuose nėra nurodytas miško žemės plotas. Visas ginčo žemės sklypų plotas įvardintas kaip žemės ūkio naudmenos, ariama žemė. Inspekcija nurodė, jog tam, kad galėtų perskaičiuoti žemės mokestį, NTR registre, skiltyje „Nekilnojamieji daiktai“ turi būti nurodytas

miško žemės plotas. Taip pat nurodė, jog tuo atveju, kai miškų ūkio paskirties žemės sklype yra žemės ūkio paskirties ar kitos paskirties žemė, tokia žemė yra žemės mokesčio objektas.

Pareiškėja, nesutikdama su Inspekcijos išaiškinimu ir apskaičiuotu žemės mokesčiu už 2017 metus, 2017-11-21 pateikė skundą Komisijai, kuriuo prašo įpareigoti Inspekciją perskaičiuoti už 2017 m. apskaičiuotą žemės mokesťį, panaikinant žemės mokesčio apskaičiavimą už žemės sklypus Nr. 3 ir Nr. 5.

Pareiškėja nurodo, jog jai nuosavybės teise priklausančiuose ginčo žemės sklypuose šiuo metu fiziškai auga miškas, žemė nėra naudojama ūkininkauti.

Žemės sklype Nr. 3, kuris Pareiškėjai nuosavybės teise priklauso nuo 2012-02-29, pasinaudojus Europos Sąjungos (toliau – ES) parama, dar 2012 m. buvo įveistas miškas ir apie tai Inspekcija buvo informuota dar 2014 m., kai už minėtame sklype savaime augančius medžius bei krūmus Pareiškėjai buvo apskaičiuotas žemės mokesťis padidintu tarifu, kaip už apleistą žemę. Pareiškėjai pateikus Inspekcijai papildomus įrodymus apie tai, kad minėtame žemės sklype buvo įveistas miškas, jai žemės mokesčio deklaracijos duomenys buvo atnaujinti ir žemės mokesťis perskaičiuotas. Vėlesniais metais į tai taip pat buvo atsižvelgta ir žemės mokesťis nebuvo skaičiuojamas kaip už apleistą žemę. Todėl Pareiškėja mano, jog Inspekcijai buvo žinoma apie tai, kad žemės sklype Nr. 3 yra įveistas miškas. Atitinkamai jai apskaičiuotas žemės mokesťis turi būti panaikintas tiek už 2017 m., tiek už ankstesnius metus.

Žemės sklype Nr. 5, kuris Pareiškėjai nuosavybės teise priklauso nuo 2015-09-30, pagrindinė tikslinė žemės naudojimo paskirtis iš žemės ūkio į miškų ūkio paskirties žemę buvo pakeista T rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2016-07-05 sprendimu Nr. P2-710. Informacija apie tai buvo patikslinta NTR 2016-10-06. Tikslinant informaciją trečiajam asmeniui buvo pateikta UAB „M1“ parengta žemės sklypo kadastro duomenų byla, kurioje akivaizdžiai nurodyta, jog visame žemės ūkio naudmenų plote (1,15 ha) yra miškai, taip pat pateikta informacija apie medynų vertę. Pareiškėjos teigimu, ne ji yra atsakinga už tai, kad NTR duomenų bazėje galimai netiksliai buvo įvesti duomenys apie žemės naudmenas.

Pareiškėjos teigimu, tiek Inspekcijai, tiek NTR tvarkytojui taikytini padidinto rūpestingumo kriterijai, todėl neteisingai ar nepagrįstai apskaičiuotas žemės mokesťis turi būti panaikintas, o Deklaracijos duomenys patikslinti.

Komisija, įvertinusi mokesťinio ginčo byloje esančią medžiagą, šalių pozicijas ginčo klausimu, konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas netenkintinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Mokesťinis ginčas byloje yra kilęs dėl Pareiškėjai nuosavybės teise priklausančių dviejų miškų ūkio paskirties žemės sklypų, nurodytų Deklaracijos priedo 3 ir 5 punktuose (žemės sklypų unikalūs Nr.: (žemės sklypas Nr. 3) ir (žemės sklypas Nr. 5)), apmokestinimo 81,18 Eur žemės mokesčiu už 2017 m. pagrįstumo. Inspekcija ginčo žemės sklypų apmokestinimą žemės mokesčiu arba lengvatos, numatytos miško žemei, netaikymą grindžia galiojančiu teisiniu reglamentavimu, pagal kurį žemės mokesčiui apskaičiuoti naudojami būtent NTR ir Nekilnojamojo turto kadastro duomenys, bei tuo, kad, remiantis turimais aktualiais NTR duomenimis, visą ginčo žemės sklypų plotą sudaro žemės ūkio naudmenos – ariama žemė. Jokių duomenų apie miško žemės plotą NTR duomenų bazėje nėra.

Pareiškėja, nesutikdama su skundžiamu sprendimu, akcentuoja tai, kad, neatsižvelgiant į tai, kokie duomenys yra įrašyti NTR duomenų bazėje, žemės mokesťis nuo ginčo žemės sklypų neturi būti apskaičiuotas, nes: pirma, jų pagrindinė tikslinė žemės naudojimo paskirtis yra miškų ūkio paskirties žemė; antra, šiuose žemės sklypuose fiziškai auga miškas.

Dėl pirmojo Pareiškėjos skundo argumento Komisija nurodo, jog žemės apmokestinimo žemės mokesčiu tvarka yra reglamentuota ŽMI (1 straipsnis). Šio įstatymo 4 straipsnyje yra nurodyta, jog mokesčio objektas yra fiziniams ir juridiniams asmenims nuosavybės teise priklausanti Lietuvos Respublikoje esanti privati žemė, išskyrus miško žemę ir žemės ūkio paskirties žemę, kurioje įveistas miškas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta

tvarka. Taigi, ŽMĮ, nustatantis, jog žemės mokesčiu neapmokestinama miško žemė, šios lengvatos taikymą sieja ne su pagrindine tiksline žemės naudojimo paskirtimi (pagal 1994-04-26 Žemės įstatymo Nr. I-446 (toliau – ŽĮ) 2 str. 1 dalį pagrindinė žemės naudojimo paskirtis – teritorijos gamtinių ypatumų, tradicinės žmonių veiklos, socialinės ir ekonominės plėtros poreikio nulemta pagrindinio žemės naudojimo kryptis, numatyta teritorijų planavimo dokumente ar žemės valdos projekte, nuo kurios priklauso šios teritorijos planavimo ir žemės naudojimo sąlygos), bet su faktinėmis tam tikro žemės sklypo naudmenomis – miško žeme arba žemės ūkio paskirties žeme, kurioje teisės aktų nustatyta tvarka yra įveistas miškas. Pavyzdžiui, ŽĮ 25 straipsnio (Žemės ūkio paskirties žemė) 5 dalyje yra nurodyta, jog Vyriausybės nustatytais atvejais žemės savininkas ar valstybinės žemės naudotojas gali apsodinti žemės ūkio paskirties žemę mišku nekeisdamas pagrindinės žemės naudojimo paskirties. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014-04-23 nutarimu Nr. 379 patvirtintų Nekilnojamojo turto registro nuostatų 122.1 punkte yra nurodyta, jog tinkamam Registro funkcionavimui užtikrinti naudojami kitų registrų (kadastrų) ir valstybės informacinių sistemų duomenys, iš jų – Nekilnojamojo turto kadastro – nekilnojamojo daikto kadastro duomenys: [...] žemės sklypo ploto sudėtis pagal žemės naudmenų rūšis. Remiantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002-04-15 nutarimu Nr. 534 patvirtintų Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatų 15.2.4 punktu, į kadastro duomenų bazę įrašomi žemės sklypo kadastro duomenys – žemės sklypo ploto sudėtis pagal žemės naudmenų rūšis, iš jų – duomenys apie žemės sklype esantį miško žemės plotą. Primintina, jog nekilnojamojo turto registro ir nekilnojamojo turto kadastro duomenys yra tie duomenys, kuriuos mokesčių administratorius, vadovaudamasis ŽMĮ 13 str., naudoja žemės mokesčiui apskaičiuoti. Todėl Pareiškėjos argumentai apie tai, kad ginčo žemės sklypų atžvilgiu žemės mokesčiai turėtų būti neskaiciuojamas vien dėl to, kad NTR duomenų bazėje yra įregistruota miškų ūkio pagrindinė tikslinė naudojimo paskirtis, yra atmestini kaip nepagrįsti, nes neatitinka ŽMĮ 4 str. nustatytos žemės mokesčio objekto išimties sąlygų.

Dėl antrojo Pareiškėjos skundo argumento Komisija nurodo, jog pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 67 straipsnio 1 dalį mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojų apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Tuo tarpu MAĮ 67 straipsnio 2 dalis numato, jog mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos.

Nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius, apskaičiuodamas ginčo žemės mokesčių, surinko atitinkamus faktinius duomenis (duomenys iš NTR), kurie ir nulėmė Žemės mokesčio deklaracijos suformavimą, tačiau Pareiškėja, nesutikdama su ginčo žemės sklypų apmokestinimu žemės mokesčiu, kreipėsi dėl šio mokesčio panaikinimo ir pateikė jos reikalavimą pagrindžiančius dokumentus, t. y. Pareiškėja, įgyvendindama MAĮ 67 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą pareigą, pateikė duomenis, kurie, jos manymu, patvirtina, jog ginčo sklypuose fiziškai auga miškas, todėl šie sklypai pagal ŽMĮ 4 straipsnį nelaikytini žemės mokesčio objektu.

Pareiškėja, siekdama pagrįsti, jog ginčo žemės sklypuose fiziškai auga miškas, kuris žemės mokesčiu neapmokestinamas, byloje yra pateikusi tokius įrodymus:

1) dėl žemės sklypo Nr. 3 (P k.) – 2012-03-26 Miško želdinimo ir žėlimo projektą Nr. 47 bei 2012-03-23 parengtą sklypo brėžinį (M 1:5000), Nacionalinės mokėjimo agentūros prie Žemės ūkio ministerijos Kaimo plėtros ir žuvininkystės programų departamento Vilniaus paramos administravimo skyriaus 2012-06-28 pranešimą dėl paramos gavėjo patvirtinimo [...] Nr. S-KV-0072944, Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastro (toliau – Miškų kadastras) miškų žemėlapių fragmentą (2016-06-03), kuriame sutartiniais ženklais pažymėti miško žemės, ne miško žemės, apaugančios mišku, ir žemės sklypo vietovėje kontūrai (Nekilnojamojo turto kadastro 2016-01-01 duomenys), ir NTR centrinio duomenų banko išrašą (2016-11-29);

2) dėl žemės sklypo Nr. 5 (Ž k.) – T r. sav. Administracijos direktoriaus 2016-07-05 įsakymą dėl žemės sklypo pagrindinės žemės naudojimo paskirties ir būdo keitimo Nr. P2-710, UAB „M1“ matininko J. L. parengtos 2016-09-02 žemės sklypo kadastro duomenų atnaujinimo bylos kopiją (pateikti 2016-09-02 sudaryti dokumentai (iš viso 5 lapai) be registracijos numerių), Miškų kadastro miškų žemėlapių fragmentą (2016-06-02), kuriame sutartiniais ženklais pažymėti miško žemės, ne

miško žemės, apaugančios mišku, ir žemės sklypo vietovėje kontūrai (Nekilnojamojo turto kadastro 2016-01-01 duomenys), ir NTR centrinio duomenų banko išrašą (2016-10-06).

Komisija, įvertinusi šiuos Pareiškėjos pateiktus įrodymus, daro išvadą, jog pateikti duomenys yra prieštaringi ir jie neleidžia vienareikšmiškai teigti, kad ginčo žemės sklypai pagal ŽMĮ 4 straipsnį nelaikytini žemės mokesčio objektu.

Dėl žemės sklypo Nr. 3. Pareiškėja yra pateikusi Miško želdinimo ir žėlimo projektą, žemės sklypo brėžinį ir pranešimą dėl paramos gavėjo patvirtinimo, tačiau pagal ŽMĮ 4 straipsnį žemės mokesčio objektu nėra žemės ūkio paskirties žemė, kurioje įveistas miškas. Be pačios Pareiškėjos teiginių, kad dar 2012 m. šiame žemės sklype buvo įveistas miškas, objektyvūs įrodymai nepateikti. Dėl Pareiškėjos pateikto Miškų kadastro miškų žemėlapių fragmento bei NTR centrinio duomenų banko išrašo Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad Miškų kadastro miškų žemėlapių fragmentas suformuotas 2016-06-03, remiantis Nekilnojamojo turto kadastro 2016-01-01 duomenimis. Tačiau remiantis NTR centrinio duomenų banko išrašais, kuriuos pateikė tiek Pareiškėja (suformuotas 2016-11-29), tiek Inspekcija (suformuotas 2017-12-04), matyti, kad jie buvo suformuoti pagal vėliau atliktus kadastro duomenų patikslinimus: kadastro duomenų nustatymo data 2016-11-09 (2.1 punktas); kadastro duomenų byla 2016-11-09 (kadastrinius matavimus atliko K. L. ; 10.2 punktas).

Dėl žemės sklypo Nr. 5. Pareiškėjos pateiktas T r. sav. Administracijos direktoriaus įsakymas dėl žemės sklypo pagrindinės žemės naudojimo paskirties ir būdo keitimo vienareikšmiškai patvirtina pasikeitusią tikslinę žemės naudojimo paskirtį (iš žemės ūkio į miškų), tuo tarpu ŽMĮ, nustatantis, jog žemės mokesčiu neapmokestinama miško žemė, nesieja šios lengvatos taikymo su pagrindine tiksline žemės naudojimo paskirtimi, t. y. nenustato, kad žemės mokesčiu neapmokestinama miškų ūkio paskirties žemė. Dėl Pareiškėjos pateikto Miškų kadastro miškų žemėlapių fragmento ir NTR centrinio duomenų banko išrašo Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad Miškų kadastro miškų žemėlapių fragmentas suformuotas 2016-06-02, remiantis Nekilnojamojo turto kadastro 2016-01-01 duomenimis. Tačiau remiantis NTR centrinio duomenų banko išrašais, kuriuos pateikė tiek Pareiškėja (suformuotas 2016-11-29), tiek Inspekcija (suformuotas 2017-12-04), matyti, kad jie buvo suformuoti pagal vėliau atliktus kadastro duomenų patikslinimus: kadastro duomenų nustatymo data 2016-09-02 (2.1 punktas); kadastro duomenų byla 2016-09-02 (kadastrinius matavimus atliko K. L. ; 10.2 punktas). Be to, abiejų ginčo žemės sklypų atžvilgiu pateiktuose miškų žemėlapių fragmentuose sutartiniais ženklais pažymėti miško žemės, ne miško žemės, apaugančios mišku, ir žemės sklypo vietovėje kontūrai. Juose nėra aiškiai išskirtas plotas, kurį sudaro miško žemė, ir kuris galėtų būti neapmokestinamas žemės mokesčiu.

Taigi vertinant Pareiškėjos pateiktus duomenis dėl ginčo žemės sklypų neapmokestinimo žemės mokesčiu, akcentuotina tai, kad abiejų ginčo žemės sklypų atveju NTR centrinio duomenų banko išrašai buvo suformuoti po to, kai buvo atlikti kadastro duomenų patikslinimai, o šie patikslinimai buvo atlikti, įvertinus žemės sklypų kadastro duomenų bylas (kadastrinius matavimus atliko K. L.). Taigi, įvertinus kadastro duomenų byloje esančius atnaujintus duomenis, NTR centrinio duomenų banko išrašė ginčo žemės sklypų žemės naudmenų sudėtis nepasikeitė. Visą ginčo žemės sklypų plotą sudaro žemės ūkio naudmenos – ariama žemė. Jokių duomenų apie miško žemės plotą NTR duomenų bazėje nėra.

Esant aukščiau minėtiems prieštaravimams dėl ginčo esmės sklypų kadastro duomenų, reikšmingų žemės mokesčiui apskaičiuoti, būtina atsižvelgti į tai, kad, remiantis 1996 m. rugsėjo 24 d. Nekilnojamojo turto registro įstatymo Nr. I-1539 2 straipsniu, šis registras steigiamas, be kita ko, oficialiai informacijai apie registre sukauptus duomenis teikti. Tuo tarpu visi nekilnojamojo turto registre esantys duomenys nuo jų įrašymo laikomi teisingais ir išsamiais, kol jie nenuginčyti įstatymų nustatyta tvarka (4 straipsnis). Remiantis Nekilnojamojo turto registro įstatymo 33 str. 1 dalimi, suinteresuoti asmenys, sužinoję, kad į nekilnojamojo turto registrą įrašyti duomenys neatitinka dokumentų, kurių pagrindu šie duomenys buvo įrašyti, gali pareikalauti, kad teritorinis registratorius netikslius ir klaidingus duomenis patikslintų ir ištaisytų arba neišsamius papildytų. Nagrinėjamu atveju byloje nėra duomenų apie tai, kad Pareiškėja būtų kreipusis į teritorinį registratorių, prašydama patikslinti ar ištaisyti netikslius / klaidingus duomenis apie ginčo žemės sklypų naudmenas, todėl Komisija šiuo atveju neturi pagrindo spręsti, kad, neatsižvelgiant į tai,

kokie duomenys yra įrašyti NTR duomenų bazėje, žemės mokestis nuo ginčo žemės sklypų neturi būti apskaičiuotas dėl galimai netikslių / klaidingų kadastro duomenų.

LVAT, remdamasis MAĮ 67 str. įtvirtintomis įrodinėjimo naštos tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo paskirstymo taisyklėmis, yra ne kartą konstatavęs, jog kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais susijusias sumas, mokesčių mokėtojui apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padarytą išvadą. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokestį ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojui atsiranda mokestinė prievolė“ (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. lapkričio 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-2839/2011).

Komisija, išanalizavusi byloje esančius duomenis, daro išvadą, jog mokesčių administratorius, apskaičiuodamas ginčo žemės mokestį, surinko atitinkamus faktinius duomenis (duomenys iš NTR), kurie ir nulėmė Žemės mokesčio deklaracijos suformavimą, tačiau Pareiškėja, nesutikdama su ginčo žemės sklypų apmokestinimu žemės mokesčiu, nepateikė duomenų, kurie suponuotų priešingą nei mokesčių administratoriaus padarytą išvadą, todėl Pareiškėjai nuo dviejų ginčo žemės sklypų apskaičiuotas 81,18 Eur žemės mokestis už 2017 m. paliktinas galioti. Skundžiamas Inspekcijos sprendimas šioje dalyje tvirtintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2017-10-19 suformuotos Žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos už 2017 metus dalį, kuria Pareiškėjai apskaičiuotas 81,18 Eur žemės mokestis.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė